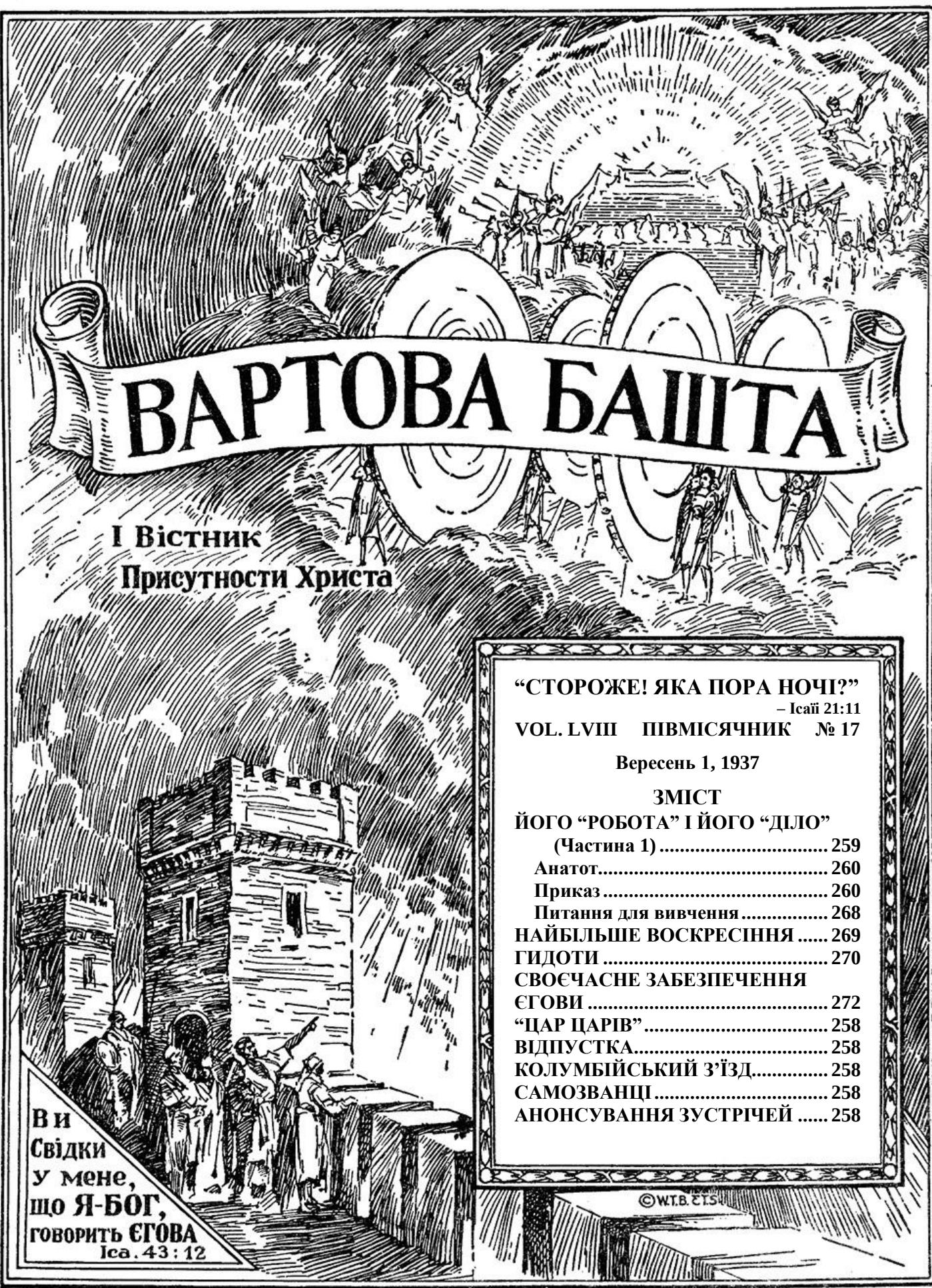

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

— Ісаїї 21:11

VOL. LVIII ПІВМІСЯЧНИК № 17

Вересень 1, 1937

ЗМІСТ

ЙОГО “РОБОТА” І ЙОГО “ДІЛО”

(Частина 1)	259
Анатот.....	260
Приказ	260
Питання для вивчення	268
НАЙБІЛЬШЕ ВОСКРЕСІННЯ	269
ГИДОТИ	270
СВОЄЧАСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
ЄГОВИ	272
“ЦАР ЦАРІВ”	258
ВІДПУСТКА.....	258
КОЛУМБІЙСЬКИЙ З’ЇЗД.....	258
САМОЗВАНЦІ	258
АНОНСУВАННЯ ЗУСТРІЧЕЙ	258

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

ВАРТОВА БАШТА

Публікується двічі на місяць

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U.S.A.

Відповідальні особи:

J.F. RUTHERFORD, Президент

W.E. VAN AMBURGH, Секретар

“Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”. – Ісаїя 54:13

ПИСАННЯ ЯСНО ВЧИТЬ

ЩО ЄГОВА – єдиний правдивий Бог, існуючий од віків до віків, Творець неба і землі і Датель життя своїм створінням; що Логос був початком Його творіння і Його активним чиновником у створенні всіх речей; що Логос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, наділений усякою владою на небесах та на землі, і є головним виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, створив звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди народжуються грішниками і не мають права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викуп, або викупну ціну для всього людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад усі інші сотворіння й понад усі інші імена, і одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є її головним виконавчим Чиновником і законним Царем світу; що помазані і вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами організації Єгови і є Його свідками, чий обов'язок і привілей - свідчити про всевишність Єгови, проголошувати Його задуми по відношенню до людства, як про це є написано в Біблії, і нести плоди Царства усім, хто чує.

ЩО КІНЕЦЬ СВІТУ настав, і Господь Ісус Христос був посаджений Єговою на Його престолі влади, який вигнав сатану з небес і приступав до встановлення Царства Божого на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення народів землі можуть прийти тільки через царство Єгови під Христом, яке вже розпочалося; що наступним великим ділом Господа буде знищення організації сатани і встановлення справедливості на землі, і що під володінням царства всі ті, котрі будуть послухні Його праведним законам - будуть жити на землі вічно.

"ЦАР ЦАРІВ"

Наступний період свідчення, з 2 по 10 жовтня включно, матиме всесвітній характер і співпадатиме із земним полем діяльності Царя царів, на честь якого названо цей період. Видання книги "Багатство" багатьма мовами світу робить доречним зосередити увагу на цій книжці, що буде запропонована разом із брошурою в обкладинці. Інші подробиці служби будуть опубліковані в "Інформаторі", з яким ви можете ознайомитися. Нехай ваші приготування почнуться негайно, як для Царя царів. Ваш негайний звіт, в якій би частині землі ви не жили, буде очікуватися в офісі.

ВІДПУСТКА

Офіс і фабрика на Адамс-стріт, 117 призупиняють роботу з 11 по 26 вересня включно. Це дозволить членам сім'ї Бетеля відвідати і послужити на Колумбійському з'їзді, а також провести кілька додаткових днів на польовому служінні, або в інших місцях, перш ніж повернутися до регулярної роботи в Брукліні.

Оскільки всі вісники Царства очікують, що їхні запити в літературі будуть задоволені до кінця вересня, то повинні якнайшвидше надсилати свої замовлення до цього офісу, щоб забезпечити наповнення і відправку до закриття 10 вересня. Жодна пошта не прийматиметься і не відправлятиметься звідси протягом вищезазначеного періоду.

ЙОГО МІСІЯ

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливило систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших засобів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Вій цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвиїмовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечки, ані його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British..... 34 Craven Terrace, London, W, 2, England

Canadian..... 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada

Australasian..... 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia

South African..... Boston House, Cape Town, South Africa

Во всіх випадках просимо адресувати на ім'я Товариства.

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, якщо о се попросять. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письмевну аплікацію кожного року.

Увага передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом. Yearly subscription price, \$1.00, Canada and foreign, \$1.50 Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

КОЛУМБІЙСЬКИЙ З'ЇЗД

Вартова Башта також оголошує про проведення з'їзду свідків Єгови та їхніх співтоваришів у Колумбусі, штат Огайо, з 15 по 20 вересня включно, який буде обслуговувати США, Канаду та інші країни, які зможуть бути присутніми на з'їзді.

Президент Товариства планує бути присутнім на цьому з'їзді. Подбайте про свою відпустку на цей період. Нехай весь народ Єгови просить Його, щоб цей з'їзд став великим свідоцтвом слави Його імені.

Інформацію читайте у випуску "Вартової Башти" за 15 липня.

САМОЗВАНЦІ

По всій країні ходять люди, які називають себе істинними свідками Єгови, представляються в різних місцях, збирають гроші та отримують інші привілеї від братів і сестер по вірі. Ми застерігаємо братів скрізь, щоб вони не мали нічого спільного з цими самозванцями.

АНОНСУВАННЯ ЗУСТРІЧЕЙ ЗІБРАНЬ

У багатьох слухачів лекцій, записаних по радіо, виникає бажання зустрітися зі свідками Єгови і разом з ними вивчати Його Слово. Тому, де б не транслювалася по радіо вістка Царства, після трансляції слід оголошувати час і місце зустрічі місцевої громади свідків Єгови. Оскільки час в ефірі оплачується, керівник радіостанції повинен з охотою задовольнити ваше прохання зробити таке оголошення.

ВАРТОВА БАШТА

I ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVIII

Вересень 1, 1937

№ 17

(Переклад з англ. видання)

ЙОГО "РОБОТА" І ЙОГО "ДІЛО"

(ЧАСТИНА 1)

ЄГОВА заявляє про свій замір виконати Свою особливу роботу, яку Він називає "Своєю незвичайною роботою"; щоб потім здійснити Своє особливе діло, яке він називає Своїм "дивовижним ділом". (Ісаї 28:21) Те, що Єгова зробив зі своїм типічним завітуючим народом в Силомі, здається, передсказує і пророкує те, що Він має намір зробити з людьми які вважають себе християнами, тобто релігійністами, які взяли на себе ім'я Бога Єгови і Ісуса Христа, і які були невірними Господу і зневажили Його святе ім'я. Приймаючи ім'я Єгови і беручи на себе зобов'язання служити Йому через Ісуса Христа, ці люди вступають у непряму угоду з Господом, щоб виконувати Його волю. Зарозуміла католицька ієрархічна організація займає цю позицію, стверджуючи, що вона є істинною церквою і завітуючим народом Божим; і ця організація очолює організовану релігію, яку вони та інші неправомірно називають "християнською релігією". В цей останній день так звані "протестанти" і навіть жиди співпрацюють з римо-католицькою організацією і підтримують її, всі разом практикуючи свою релігію. Те, що зазвичай відбувалося в Силомі, тепер представляє особливий інтерес для тих, хто справді посвячений Богові Єгові, коли усвідомиться, що Бог таким чином передсказує і пророкує Свій замір щодо організованої релігії.

2 Єгова послав Єремію попередити ізраїльтян в Єрусалимі і ця вістка, проголошена Єремією за наказом Єгови, була "незвичайною роботою" для тих, хто вважав себе Божим улюбленим народом. Відповідно до цього, Господь посилав сьогодні своїх слуг, яких Він зробив Своїми свідками, щоб оголосити Своє застереження так званим християнам, яких інакше називають "християнським світом", і розповісти про Божий намір покарати цей невірний народ в Армагедоні. Робота, яку, таким чином, виконують свідки Єгови в ім'я Бога Єгови і Ісуса Христа, видається релігійним християнам "незвичайною роботою" і є для них незрозумілою. Єгова виконав своє попереджувальне послання, знищивши в Єрусалимі так званий завітуючий народ, і це було Його діло, що передсказувало Його "незвичайну роботу" наприкінці правління сатани. Попередивши "Християнський світ", організоване тіло

якого стверджує, що сповідує "християнську релігію", Єгова виконав своє попередження, знищивши цю лицемірну організацію; і це здається більшості людей "дивовижним ділом", і буде дивним для всіх людей, окрім тих, хто повністю посвячений Богу Єгові. Отже, "незвичайну роботу" Єгови можна коротко описати як Його послання попередження; а Його "дивовижне діло" можна чітко описати як Його роботу знищення в Армагедоні, в якому будуть зруйновані всі релігійні організації та інші нечестиві організації світу, що мають сатану своїм богом.

з Вартова Башта зараз намагається організувати дослідження певних частин пророцтв Єгови, виголошених Єремією за Божим повелінням, щоб це могло бути допомогою і потіхою для народу Божого, який вірно намагається зберегти свою невинність по відношенню до Нього. Це дослідження охоплює, зокрема, сьомий, двадцять п'ятий, двадцять шостий, двадцять сьомий і двадцять восьмий розділи пророцтва Єремії. Вважається, що детальний розгляд цього пророцтва дасть змогу тим, хто вивчає Боже Слово, глибше усвідомити обов'язки та відповідальність, яку Господь покладає на Свій завітуючий народ зараз на землі, і дасть їм змогу краще зрозуміти свої привілеї вірного служіння Йому. У цьому дослідженні завжди слід пам'ятати про натхненні слова, написані апостолом, а саме "Все бо, що було написане давніше, написане нам на науку, щоб ми мали надію через терпеливість й утіху, про які нас Письмо навчає". (Рим. 15:4) Пересічному читачеві це дослідження може здатися нудним, але ті, хто справді посвячений Богові та Його Царю, знайдуть ту саму "поживу на часі" і те, що вона від Господа, і отримають від цього користь та радість. Дослідження пророцтв, опублікованих у "Вартовій башті", мають на меті дати можливість останку, по-перше, краще зрозуміти їхні правдиві відносини із Всевишнім, а по-друге, вжити отримані знання для просвітчення тих людей доброї волі, які прагнуть пізнати Бога і Ісуса Христа Ісуса. Завітуючий народ Єгови зараз проходить дійсне випробування, щоб виявити свою невинність, і очевидно, що Єгова дає їм розуміння свого пророцтва, щоб

вони могли зміцнитися і щоб їхня надія була ясною.

АНАТОТ

4 На території Веніаміна було одне з міст, призначених для священників, і тому воно називалося "священничим містом". (Іс. Нав. 21:18; 1 Хр. 6:60) У Хілкії, одного зі священників, який там проживав, був син на ім'я Єремія. Значення імені цього сина є "піднятий Єговою", або "встановлений Єговою", або "піднесений Єговою". Коли Єремія був ще зовсім юнаком, Єгова призначив його на відповідальну посаду, і йому, як слугі Єгови, було наказано йти і виконувати певну роботу. Про те, що Єгова обрав і освятив Єремію з самого початку його існування, свідчить наступне пророцтво: "Перш, ніж я уклав тебе в утробі, я знав тебе; і перш ніж ти вийшов з лона, освятив я тебе; пророком для народів я тебе призначив". (Єр. 1:5) Єремія був скромним і покірним, і з самого початку правильно оцінював покладені на нього обов'язки.

5 "Покірність" не означає бути боягузом у присутності інших. "Покірність" означає готовність вчитися та пильність, щоб дізнатися, якою є воля Божа. Багатьом людям, які посвятилися виконувати Божу волю, здається важко зрозуміти, що означає покірність. Лише покірна людина зможе правильно побачити і оцінити вказівки, що надходять від Божої організації, і буде готова їх виконувати.

6 Коли Єремія сказав Господу, що він 'ще молодий', це може означати, що до того, як він досяг повноліття для служіння на посаді священника, Єгова доручив Єремії деяку другорядну службу в храмі, і він вважав себе не підходящим, щоб виконувати більш відповідальні обов'язки. Але для Єремії настав час розпочати свою особливу і пророчу роботу, і тому Єгова хотів, щоб він забув свою молодість і пам'ятав, що він слуга Всевишнього, який повинен довіряти Богові і робити те, що йому було наказано. "Господь же рече до мене: Не кажи: Я молодий, бо до всіх, до кого пошлю тебе, підеш ти, й усе, що накажу тобі, будеш говорити". (Єр. 1:7, *пер. Куліша*) У цьому місці проявляється покірність Єремії, тобто він був готовий вчитися і прагнув дізнатися що робити, а потім виконати це. Очевидно, Єгова тоді повідомив своєму молодому слугі, що він зустрине жорстокий опір з боку релігіоністів, бо Господь сказав йому: "Не страхайсь перед ними, бо я з тобою, щоб тебе врятувати, - слово Господнє". (Єр. 1:8) Господь дав Єремії запевнення, і Єремія покірно прийняв настанову і поклався на Всевишнього. "Тоді простяг Господь свою руку й доторкнувся моїх уст і сказав до мене: Ось я поклав мої слова тобі в уста". (Єр. 1:9) Він пішов у силі Господній. На той час ізраїльтяни в Єрусалимі відійшли від заповідей Єгови і йшли за науками людей, а їхні провідники, зокрема, були дуже релігійними і забобонними. Умови, що існували за

часів Єремії, точно відповідають умовам теперішнього часу. Єремія, будучи вірним слугою Єгови, зображав тих, хто зараз належить до класу останка, або "вірних слуг", які залишаються вірними навіть до смерті. Як тоді Єремія зіткнувся з великою опозицією з боку релігіоністів, так і зараз клас "вірних слуг" Єгови викликає велику опозицію з боку релігіоністів "християнського світу". Це означає, що люди, як слуги диявола, воюють проти Бога, запекло протидіючи Божій громаді "вірних слуг" на землі.

7 Єремія був посланий, щоб виконати не своє діло, а діло Господнє. До Єремії сказав Єгова "Оце настановляю тебе я нині над народами й над царствами, щоб ти викорінював і руйнував, вигублював і валив, будував і насаджував". (Єр. 1:10) Робота, в якій зараз беруть участь свідки Єгови, не є їхньою роботою, а є роботою Господа і свідки виконують доручену їм службу, без будь-якої належної їм заслуги. Доручення, дане Єремії, було обширним: Він наказав йому "викорінювати, і руйнувати, і вигублювати, і валити, і будувати, і насаджувати". Так само і сьогодні Єгова посиляє клас своїх слуг і доручає їм проголошувати "день помсти нашого Бога" і "потішати всіх, хто сумує". (Іс. 61:2) Виконуючи цю роботу, вони не повинні брати участь у фізичній боротьбі. Їхній обов'язок визначений апостолом, який під натхненням писав: "Бо зброя воювання нашого не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь." (Кор. 10:4, *пер. Куліша*) Проголошення Слова Єгови сьогодні, як Він заповідав, діє, щоб викорінити, зруйнувати, повалити і знищити твердиню, яку диявол збудував релігією і релігійними діячами; і в той же час робота, яку вони виконують, приносить потіху і допомогу тим, хто сумує, і формує той щирий клас людей, які шукають Бога і Його Царства. Діяльність Єремії передсказувала і передбачала діяльність класу слуг Єгови на землі; і знаючи цей факт, ті, хто займається служінням Єгові, роблять це з ревностю і радістю, властивою для дому Господнього. Вражаючи схожість припоручення і роботи Єремії зі Свідками Єгови стає очевидною при детальному вивченні пророцтва, а тому це заохочує та допомагає класу слуг, оскільки це є для них Божою "поживою на часі".

ПРИКАЗ

8 Молодий пророк отримав свої накази від Єгови, і він повинен був виконувати їх, незважаючи на будь-який спротив. Як вірний слуга, він мав бути сліпим до всього іншого, окрім заповідей Єгови. Релігіоністи боролися проти Єремії, тому що він представляв Єгову, а вони представляли диявола, звернувшись до поклоніння дияволу. Єгова сказав Єремії "Я виголошу над ними суд мій за всі їхні ледарства, за те, що вони покинули мене й воскурювали ладан іншим богам та припадали ниць перед ділом рук своїх". (Єр.

1:16) Божий час прийшов, щоб повідомити тих релігійоністів, які погодилися виконувати Його волю, але були невірними, про те, що їх мало настигнути; так само і тепер прийшов час Єгови щоб повідомити релігійоністів, які заявляють, що вони представляють Бога і Христа, про те, які є присуди Божі проти них і коли вони будуть виконані. Єремія не повинен був відступати, але повинен був іти в силі Господній, і тому Господь Бог сказав йому: " Ти, отже, підпережи твої крижі, встань і говори до них усе, що я накажу тобі; не лякайся їх, а то я нашлю на тебе страх перед ними". - Єр. 1:17

9 Єремія, покладаючись на Єгову та вірно слухаючись Його, був певен, що отримає Його охорону. "Я бо сьогодні ставлю тебе, немов містотвердиню, немов залізний стовп, немов мур мідяний проти всієї землі: проти царів юдейських, проти князів їхніх, проти священиків їхніх і проти людей простих". (Єр. 1:18) Так само і сьогодні свідки Єгови не повинні відступати, або йти на компроміс через протидію, яку чинять проти них представники сатани, але вони повинні йти вперед у силі Господній, цілком покладаючись на Нього. Це Божий день суду, і Його вірні свідки повинні з повною довірою до Бога і сміливістю проголошувати Його присуди. 1 Івана 4:17, 18

10 Єремію було повідомлено, що йому доведеться воювати, але ворог не повинен перемогти його: " Вони війною підуть на тебе, однак тебе не подолають, бо я з тобою, - слово Господнє, - щоб тебе врятувати ". (Єр. 1:19) Так само і сьогодні свідки Єгови знають, що вони повинні боротися, і тому Бог наказав їм, кажучи " Вставайте! ...війною проти нього!" (Авдія 1) І в той же час Єгова запевняє своїх вірних, що вони не будуть переможені ворогом, тому що їх веде Ісус Христос, Воїн-переможець, і вони повністю підтримуються Всевишнім. Нехай римо-католицька ієрархія, їхні поплічники та релігійні прихильники роблять все, що їм заманеться, всупереч роботі Єгови, яку зараз виконують його вірні слуги. У свій час Бог подбає про те, щоб ворог зазнав повної поразки; і тому Він говорить своїм слугам: " Нарешті кріпиться в Господі та в могутності його сили". - Еф. 6:10, 12

11 З цих попередніх висловлювань ми починаємо вивчення пророцтва, що міститься в сьомій голові. Єремія, навчений і готовий бути послухним, прислухався до Господнього наказу. "Слово, що надійшло до Єремії від Господа: Стань у дверях дому Господнього і промов там оце слово, скажи: Вислухайте слово Господнє, ви всі юдеї, що входите в ці двері поклонитись Господеві!" - Єр. 7:1, 2

12 Єремії не було наказано йти до будинків чи церковних споруд і там прибивати свою проповідь на дверях будинку, але було наказано стати

біля брами, де він міг промовляти свою проповідь до людей, які входили і виходили з храму. Це було за часів правління безбожного царя Йоакима, і тому згаданий "дім" був домом Господнім лише за назвою, через те, що юдеї відмовилися від заповідей Бога Єгови, стали релігійними і продовжували здійснювати свої релігійні обряди в приміщенні храму. Там вони виконували поклоніння, що суперечило заповідям Божим. "Дім Господній", згаданий у пророцтві, зображує релігійних діячів і місця їхньої діяльності в теперішньому часі, які то релігійоністи організовують і здійснюють свої обряди в ім'я Господа Бога, але всупереч Його заповідям. Римо-католицька ієрархія та духовенство, яке її підтримує, потурають формам поклоніння та релігійним церемоніям, в яких бере участь багато людей, і все це є гидотою для Господа Бога.

13 Єремії було наказано зайняти свою позицію, або стояти, і ця позиція передсказує, що свідки Єгови повинні вийти відкрито, в межах слуху і зору релігійних людей, і безстрашно проголошувати вістку Єгови, як Він наказав; і що вони не повинні ставити собі це в заслугу, але повинні говорити: "Слухайте слово Господа". Ніхто не повинен говорити: 'Слухайте слова, сказані людиною', але 'Слухайте, що має сказати Слово Боже'. Це робота Єгови, і вона є "незвичайною роботою" для тих релігійоністів, які називають себе "християнами".

14 Крім того, Єремія повинен був проголошувати цю вістку, не питаючи дозволу у священиків храму. Так само і свідки Єгови тепер повинні проголошувати Божу вістку правди про Його ім'я та Його Царство, не питаючи на це дозволу у священнослужителів і не отримуючи ліцензії від поліції. Якби серед тих, хто входив чи виходив з храму, були справжні люди Господа, вони б почули і визнали б звістку, проголошену Єремією, за правду. Так само і сьогодні, якщо серед тих, кого утримують в релігійних організаціях, хтось справді шукає Бога і Його правди, він почує і прислухається до застережливого послання, яке приходить до нього від Бога Єгови і передається Його свідками, і визнає і прийме його як правду, і втече з релігійних організацій, і таким чином отримає потіху, і знайде місце безпеки.

15 За 15 років до проголошення пророцтва Єремії десять поколінь Ізраїлю були забрані в полон. Покоління Юди залишилося в Палестині і продовжувало здійснювати певну форму поклоніння в храмі. Покоління Левія служило, а також там були люди з усіх племен, які приходили до храму, але Юда був переважаючим поколінням. Єремії було наказано сказати: "Слухайте слово Господнє, всі ви, юдеї". І так були зображені релігійні діячі теперішнього часу, які фальшиво називають себе вчителями "християнської релігії" або "християнського світу", і які стверджують, що займають своє теперішнє становище і правлять

"з милості Божої". Таким людям дається можливість почути осторогу Господа.

16 Римо-католицька ієрархія займає провідне місце в релігійній практиці, а інші релігійністи сліднують за нею. "Християнський світ" складається з тих народів, які заявляють, що сліднують за Ісусом Христом, але які цього не роблять, а навпаки, практикують релігію, або формалізм, який походить від диявола і який вони помилково називають "християнською релігією". Це ті, кого треба попередити, і ті, які отримують попередження.

17 Ізраїль був вибраним Божим народом. Послідовники так званої "християнської релігії" заявляють, що вони є обраним народом Божим, тому що взяли Його ім'я. Єремії було наказано сказати тим, до кого він звертався: "Так говорить Господь сил, Бог Ізраїля: Направте путі ваші й ваші вчинки, і я дам вам жити на цьому місці". (Єр. 7:3) Його слова стосуються як типічного Ізраїлю чи юдеїв, так і "християнського світу". Приймавши ім'я Господнє, вони тепер повинні довести, що не прийняли його надаремно. Вони були попереджені, що якщо вони прийняли ім'я Бога надаремно, то їм залишилося недовго до того часу, коли вони перестануть займати землю, призначену їм Богом, і що тільки тим, хто послухається його наказу "направте путі ваші", буде дозволено жити на землі, призначеній їм. Виселення десяти поколінь до Ассирії мало б послужити застереженням для Юдеї; але замість цього юдеї сказали: "Не може бути, щоб це сталося з нами". Юдея лицемірно, тобто "показово", удавала, що виправиться, але не виправилася. "І видів я, що, хоч за все блудування зрадниці, Ізрайлевої дочки [з диявольською організацією], я відопхнув її [із землі, вигнавши її] та дав їй розводного листа [більше не визнавав її за свій народ], - зрадлива її сестра, Юдея, не злякалась, а пішла та й блудувала так само. І блудуванням своїм явним опоганила землю, й перелюбкувала з усяким кам'яним ідолом і дерев'яним бовваном. До того зрадлива сестра її, Юдея, не вернулася всім серцем до мене, а тільки лукаво, говорить Господь". (Єр. 3:8-10) Тепер попередження має бути проголошене тим, хто залишився в Єрусалимі, і Єремії було наказано зробити це проголошення. Так само і сьогодні попередження повинно бути проголошене "християнському світу", яке "показово" або лицемірно перебуває на боці Господа, але насправді є на боці диявола; і ті, хто не прислухається до цього попередження, постраждають від присудів Єгови, які виконає Ісус Христос.

18 Релігійні провідники Ізраїлю, типічні люди, завели народ у пастку, змусивши його покладатися на релігійний формалізм і традиції, навчені людьми, і нехтувати Божими заповідями. Тому пророк, виконуючи Божий приказ, сказав їм: "Не покладайтесь на слова оманні, а саме: Храм

Господній! Храм Господній! Храм Господній". (Єр. 7:4) Саме книжники і "фарисеї", духовенство, або релігійні провідники обманювали народ. Люди брали участь у формальних діях у храмі, а "фарисеї" брехливо говорили їм, що, приходячи в будівлю, вони тим самим наближаються до Господа і поклоняються Йому. Було неправдою називати це місце "храмом Єгови", коли така кам'яна будівля тепер використовувалася як місце зневаги Божого імені. Навіть образно чи символічно Єгова не міг жити в опоганеному місці. Під час посвячення Соломоном будівлі храму за вказівкою Господа, Соломон сказав: "Чи ж Богові бо справді жити на землі? Таке ж небо і небо небес не можуть тебе вмістити! А що вже цей храм, що я збудував тобі!" (1 Цар. 8:27) Дім пробутку Єгови знаходиться на небесах. Він поставив своє ім'я в Єрусалимському храмі, щоб вшановувати Його через правдиве і вірне поклоніння народу; але місце, яке використовується всупереч цьому, не може називатися "храмом Божим". З цього приводу апостол писав: "Бог, що створив світ і все, що в ньому, він, будиши Владикою неба і землі, не живе у рукотворних [людських] храмах, ані не приймає служби з рук людських [шляхом рухів, знаків і вимовлення безглузвих слів], немов би він потребував чогось, даючи сам усім життя, дихання і все". - Дії 17:24, 25

19 Релігійні люди в наші дні роблять те саме, що робили релігійні люди в Єрусалимі. Вони зводять будівлі, або собори, де збираються, і називають їх "церквою Божою", і коли люди проходять повз ці будівлі, вони схиляють перед ними капелюхи, тому що, як вони кажуть, "тіло Господа всередині". Римо-католицька ієрархія стверджує, що її будівлі, або собори є церквою Божою, що вони самі є святою церквою. У цих будівлях вони здійснюють різні рухи і вимовляють заклинання; і це вони називають "богослужінням" або "наближенням до Бога". Все це - "фальшиві слова", на які спонукують довірливих людей покладатися. Легковірне католицьке населення, слідує за своїми провідниками, здійснює на грудях форму хрещення при вході в молитовний будинок, показуючи тим, що вони на нього покладаються. Господь каже всім, що це "фальшиві слова", які говорять релігійні провідники, і що католицьке населення, або діти Церкви, або інші відвідувачі храму не повинні покладатися на такі слова. Ці оманливі слова жодним чином не є охороною чи гарантією від горя чи катастрофи для таких парафіян, чи будь-кого іншого. Люди змушені нерозумно заявляти, що таким чином вони покладаються на Господа, в той час як насправді вони покладаються на діла рук людських. Усім таким Єгова каже: "Проводирі його судять за гостинці, його священники вчать за плату, пророки його вгадують за гроші, та ще й

на Господа здаються, кажучи: Хіба Господь посеред нас не пробуває? На нас біда не прийде!" - Мих. 3:11

20 Ізраїльтяни були на неправедній дорозі, і Господь в такий спосіб сповіщав їх, щоб ті, хто має добру волю, стали на праведну дорогу, і це показано в Його словах: "чужинця, сироту й удову не утискатимете, безвинної крові не проливатимете на цьому місці, й за чужими богами не ходитимете, собі на лихо, тоді я дам вам жити на цьому місці, на землі, що я приділив батькам вашим на вічні віки" (Єр.7:6, 7). Так само і сьогодні всі релігійні люди, хто вільно, а хто невольно, йдуть неправедною дорогою. Особливо це стосується тих, хто практикує те, що вони називають "християнською релігією". Багато духовенства, особливо головні з ієрархії, добровільно йдуть неправедною дорогою тоді як парафіян неправомірно спонукують іти невірною дорогою. Єгова дав людям в Єрусалимі попередження. Сьогодні Єгова посилає своїх свідків, щоб передати своє попередження "християнському світу", і це попередження повинно прозвучати до того, як настане день Його великого гніву проти "християнського світу". Ревні релігійністи серед ізраїльтян у той час гнобили чужинців і своїх братів. Так само і сьогодні ревні та нерозумні релігійністи, які називають себе послідовниками Ісуса Христа, утискають свідків Єгови, які справді служать Богові, а також утискають "чужинців", тобто тих, хто належить до класу Йонадаба, намагаючись утримати їх від пізнання правди. Серед так званих "протестантів" все ще є кілька людей, які намагаються служити Богові, публічно цитуючи натхненне Слово Святого Письма, і навіть таких переслідують римо-католицька ієрархія, використовуючи свій вплив, щоб не допустити проголошення Святого Письма, яке, як вони бояться, може викрити шахраїв-релігійністів. Приклади цього з'являються в публічній пресі. У Канаді протестантський проповідник подав свій рукопис на радіостанцію, яка незабаром мала вийти в ефір, і в цьому рукописі він цитував місце з Писання 1 Тимофія 2:5. Римо-католицька ієрархія змусила радіоцензуру викреслити це місце з його промови з тієї очевидної причини, що таке натхненне слово Боже показує, що католицькі священники не можуть бути посередниками між Богом і людиною, і що їхні претензії на це є неправдивими, і тому що ієрархія хоче, щоб люди залишалися в незнанні того, про що йдеться у Святому Письмі. Таку політику римо-католицька ієрархія проводить повсюди. Вони приховують від чесних і щирих людей Біблію і будь-яке пояснення Святого Письма, бо бояться, що біблійні істини настільки викриють ієрархію, що чесні люди розірвуть з ними відносини. Релігійністи в Єрусалимі, діючи всупереч Божим заповідям, мали нахабство прийти до дому, назва-

ного ім'ям Господнім, і прийшовши туди, вдавати, нібито віддають Богові свою безроздільну посвяту і поклоніння. Так само і сьогодні релігійні діячі переслідують справжніх поклонників Бога і в той же час вклоняються зробленими ними ж зображенням, роблячи вигляд, що вони поклоняються Богові. Потураючи формалізму, що суперечить Божому Слову, вони заявляють, що поклоняються Богові так, ніби між ідолопоклонниками та правдивим поклонінням Всевишньому може бути якась згода. - 2 Кор. 6:16

21 Застерігаючи мешканців Єрусалиму, Єгова залишав для них можливість виправитися і таким чином, отримати привілей продовжувати жити на землі, яку він їм дав. Якщо вони виправлять свої шляхи, "Тоді я дам вам жити на цьому місці, на землі, що я приділив батькам вашим на вічні віки". (Єр. 7:7) Якби вони прислухалися до цього застереження і виконали наказ Бога, вони були б дійсним народом Божим і продовжували б перебувати в такому стані. Бог дав Свою "святую землю" тільки тим, хто продовжував би бути вірно послухним Його заповідям. Він не дав її порушникам угоди, щоб вони могли жити там нескінченно довго. Так само і Бог дав місце у Своему Царстві з Ісусом Христом лише тим, хто дотримується своєї угоди, вірно виконуючи Його заповіді, підкоряється їм. Він застерігає самозванців, тобто лицемірних релігійністів, які претендують на Його прихильність, і каже їм, що якщо вони не змінять своїх шляхів, Він повністю відкине їх і знищить. Сьогодні Єгова дає своє останнє попередження "християнському світу", і цей факт сам по собі показує, що повинні ще залишитися ті, хто перебуває в неволі в удаваних, лицемірних релігіях, які почувши правду, прислухаються до наказів Божих і вийдуть з релігійних організацій, щоб служити і поклонятися Богу в правді і душі. Ті ж, хто таким чином не змінить свого напрямку, зазнають загибелі. Заявляючи, що вони поклоняються Богові і перебуваючи у непрямій угоді, щоб принаймні бути послухними Йому, порушники угоди гідні смерті (Рим. 1:31, 32) Очевидно, що одною із цілей цього застереження є пробудити довірливих одиниць і дати їм можливість шукати безпечного місця. "Ось, ви покладаєтесь на слова оманливі, що не приносять користі". (Єр. 7:3 *англ. пер.*) Духовенство римо-католицької ієрархії, зокрема, обманює людей, кажучи їм, що Біблія придатна для вивчення лише тоді, коли нею користуються священники, і кажуть людям, що вони повинні читати, а також кажуть людям, що вони повинні робити. Інакше кажучи, ієрархія каже людям, що вони повинні слухатися людського слова, а не Божого. Вони спонукують людей вірити у всілякі брехливі доктрини і кажуть їм, що якщо вони будуть відвідувати так звані "церковні служби" і платити гроші священникам, а також потурати формалізму, молитися з вервицями, кланятися

образам і роблячи на собі знаки хрещення, то вони знайдуть охорону і будуть гарантовані від біди. Господь каже, що така дурість не принесе ніякої користі. Римо-католицька ієрархія продовжує говорити так, як Бог через свого пророка передбачив, що вони будуть говорити: "Ми зробили брехню нашим притулком, і під неправдою сховалися" (*англ. пер.*); і про це Господь каже, що все це абсолютно марно. Вимоги, засновані на брехні, не принесуть ніякої користі. Ті, хто тримаються релігійних організацій, покладаються на них і йдуть на поводу у священників, неодмінно зазнають великої горя в день Божого гніву, що проявиться в Армагедоні.

22 Ізраїльтяни були зв'язані обітницею вічного заповіту про святість людського життя. (Бут. 9:3-10; Іс. 24:5) Умови закон-угоди зобов'язували їх бути послухними Богу і служити Йому, а не практикувати релігію диявола. (Вих. 19:3-8) Вони повинні були керуватися і підкорятися заповідями Єгови. Замість того, щоб бути послухними, вони знову і знову порушували умови своєї угоди. Тоді Єгова наказав Єремії сказати їм: "Як то? Ви крадете, вбиваєте, чужоложите, кривоприсягаєте, кадите перед Ваалом, бігаєте слідом за чужими богами, що їх не знали, а так приходите й стаєте передо мною в цьому домі, що носить моє ім'я, та й говорите: Ми у безпеці! - лише щоб далі коїти всі ці гидоти?". (Єр. 7:9, 10) Це було попередження, що вони не можуть продовжувати порушувати свою угоду і все ще сподіватися стати перед Господом і отримати Його признання. Так само і сьогодні ті, хто сповідує і практикує те, що називається "християнською релігією", зобов'язані умовами вічного заповіту, а також зобов'язані умовами непрямої угоди виконувати волю Божу, і тому повинні керуватися заповідями Божими, як вони написані, і підкорятися їм. Всупереч цим угодам і Божим заповідям релігійністи порушили свою угоду з Богом і кожную її частину. Вони буквально викрадають матеріальні речі і відвертають людей від Бога. Вони буквально вбивають, ведучи війни і безбожно проливаючи людську кров. Вони вбивають, вдаючи, що виконують закони землі; вони буквально чинять перелюб і, що ще гірше, претендують на те, щоб представляти Бога, і в той же час беруть участь і співпрацюють з різного роду нечестивими політичними схемами, працюючи разом з іншими світськими і лукавими людьми". (Як. 4:4) Вони обманюють і клянуться неправдою, щоб покарати невинних, та кадять диявольське каділо диявольським образам. До них говорить Господь: "І після того, як ви вчинили всі ці беззаконня, ви приходите [нахабно] і стаєте передо мною, і говорите: Ми звільнилися, щоб чинити всі ці гидоти". (*Ротертам*) "Ми звільнилися, щоб ми могли чинити всі ці гидоти". (*П.В.; Ліссер*) Духовенство здійснює те, що вони називають "відпущенням гріхів", або прощенням грішника, за

умови, що він має достатню кількість грошей, щоб зробити внесок. Один з релігійністів вчиняє будь-який злочин, а потім йде до священника і кладе свої гроші у відведену для цього посудину, а католицький священник говорить по суті: "Тепер я відпускаю тобі гріхи", тобто священник прощає злочинця і пробачає його грішний вчинок. Після певного формалізму, який виконується в церковних будівлях, наприклад, окроплення винуватця так званою "святою водою", порушникові повідомляють, що він вільний і може йти у своїх справах, щоб знову вчинити якийсь злочин. Священники, або інші священнослужителі переконують тих католиків, які скоюють злочини, що, пройшовши певні релігійні формальності в церковній будівлі, грішник тим самим віддав Богові Боже, і тепер він вільний від будь-якої провини, а решту часу може віддавати кесарю (політичним бандитам) те що належить кесарю. (Луки 20:25) За межами церкви ці "відвідувачі", які шукають відпущення гріхів, відкидають усі думки про Бога і почувають себе вільно, ведучи себе так, що зневажають ім'я Бога, якому, за їхніми словами, вони служать. Коли вони потрапляють до храму, вони виглядають дуже розкаяними, поводяться урочисто і виконують певні безглузді церемонії, які вони називають богослужінням, наприклад, стають на коліна, коли священник капає їм на голову водою, хрестяться і вимовляють кілька безглузвих слів, кидаючи гроші в кошик для пожертвувань. Усе це дійство є формалізмом, лукавством і не приносить нікому жодної користі.

23 Ізраїльтяни, ставши релігійними, перетворили дім, названий іменем Божим, на місце торгівлі для несправедливих діл. Ось ще один доказ того, що диявол у всі часи використовував релігію в політичних і комерційних цілях, і за допомогою цих трьох речей, тобто релігії, політики і торгівлі, диявол відвертає людей від Єгови. Ізраїльтяни, здавалося, були сліпі до того, що вони вчинили і продовжують чинити таке велике зло, і Господь сказав їм: "Чи не зробився в очах ваших дім цей, що носить ім'я моє, вертепом розбишак? Ось я, сам я це бачив, - слово Господнє!". (Єр. 7:11) Релігійністи на чолі з духовенством перебували в такому стані і тоді, коли Ісус був на землі. Побачивши, що фарисеї, або священники провадять народ до поклоніння дияволу і практикування "юдейської релігії", і що вони використовують храм для здійснення своїх беззаконних діл, Ісус сказав їм: "Заберіть оте звідси, не робіть дому Отця мого торговим домом". (Івана 2:13-16) Ісус відкрито і публічно докоряв цим релігійним діячам. "Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, що продавали й купували в храмі; перевернув столи міняйлів, а й ослони тих, що продавали голубів, і сказав їм: "Написано: Дім мій домом молитви буде зватись, - ви ж чините з нього пещеру розбійників". (Мт. 21:12, 13) Наступного

дня після проголошення цих слів Ісус предсказав знищення того будинку, чи храмової споруди, яку збудував Ірод. Порівняйте пророцтво Ісуса і пророцтво Єремії з тим, що зараз практикується в "християнському світі" в будівлях, які називають "церквою Божою". В наші дні такі будівлі є будинками торгівлі, політики та безбожних змов.

24 "Організована релігія", фальшиво названа "християнством" або "християнською релігією", стала політичною і комерційною організацією і справжнім вертепом розбійників. "Пастирі стада" цих організацій грабують народ, а в обмін на отримання відпущення гріхів дарують багаті подарунки так званій "церкві" та її духовенству, і таким чином затикають рота священникам і змушують їх мовчати про їхні злодіяння. Більше того, "пастирі стада" разом з духовенством працюють над тим, щоб позбавити народ можливості отримати правду, не даючи йому її почути. Духовенство також "обкрадає Бога", як сказано в Малахії 3:8. Духовенство стоїть осторонь і бачить, як відбувається грабіж, і потурає таким злочинам: "Бачив ти злодія, то й радо приставав до його". (Пс. 50:18, *пер. Куліша*) Вони погоджуються на це, приймаючи подарунки від злодіїв, тим самим мовчки погоджуючись не викривати злодіїв. Також духовенство обкрадає людей, а особливо католицьке населення, забираючи їхні гроші під фальшивим приводом і нечесливою брехнею про можливість надати допомогу своїм померлим друзям, які, як стверджується, перебувають у "чистилищі". Багато бідних вдів були змушені священниками відмовитися від грошей, яких вони гостро потребували, на підставі неправдивого твердження священника, що ці гроші, пожертвовані таким чином, підуть на користь її померлим близьким. Священик, отримуючи ці гроші від вдови, промовляє "молитву", яка ніколи не піднімається вище його голови, і якою він спонукує бідну вдову повірити, що він щось зробив для людини в "чистилищі". Таким брехливим грабіжникам Ісус каже: "Горе вам, письменники та Фарисеї, лицеміри! що жерете доми вдовиць, й задля виду довго молитесь; тим же тяжчий приймете осуд!" - Мт. 23:14 (*пер. Куліша*)

25 Духовенство, особливо римо-католицька ієрархія, продовжує свою нечесливу справу і примушує навіть самих себе вірити, що ніхто їх не бачить і не знає про них. Але таким розбійникам Єгова говорить, як і Єремія: "Ось, навіть Я бачив це". Підтверджуючи це пророцтво, в Ісаї 29:14, 15 написано: "Тому я і далі творитиму з цим народом дивне диво й чудовину, щоб мудрість їхніх мудрих пропала й розуму не стало в їхніх розумників. Горе тим, що ховають глибоко свої задуми, щоб перед Господом їх затаїти, що чинять свої справи в темряві і говорять: Хто нас побачить, хто визнає нас?" Приповісті 15:3: "На кожнім місці Господні очі стежать за злими та добрими". Псалма 11:4, 5: "Очі його дивляться на

вселенну, повіки його за людьми стежать. Господь випробовує праведного й безбожного". Бог також послав свого пророка Езекиїла, щоб попередити релігійоністів, які заявляли, що поклоняються Богові. "І сказав до мене: Чи бачиш, сину чоловічий, що старші [пастирі так звані отці, духовенство в церковній організації] дому Ізраїля коять потай, кожен у своїй кімнаті [у будинках зборів] з образами? Бо кажуть: Господь нас не бачить, Господь покинув країну". (Езек. 8:12) Все, що роблять релігійоністи, бачить Господь, і Він змусить духовенство нести тягар їхнього беззаконня у свій назначений час. Римо-католицьке духовенство, зокрема думає, що вони перестраховуються, кажучи одне одному: 'Ми в безпеці, і ніщо не може нам зашкодити, бо ми зробили брехню нашим притулком'. (Іс. 28:15) Господь дає цим чинителям беззаконня усю довжину мотузки, щоб дозволити їм на якийсь час продовжувати свої злодіяння, а вони продовжують ставати все сміливішими, жорстокішими і безжальнішими у своїй поведінці по відношенню до інших, вважаючи, що можуть вчиняти будь-яку кривду і їм це зійде з рук.

26 Оскільки Єгова "повільний до гніву" і дає нечесливим повну можливість продовжувати їхні злодіяння, багато хто стає дуже сміливим і переконує себе в тому, що може безкарно продовжувати свої беззаконні діла. Протягом багатьох років Єгова дозволяв сатані продовжувати його нечесливу роботу, і ймовірно, сатана століттями вважав себе безкарним. Його слуги перебувають у подібному стані.

27 Ізраїльтяни вступили на шлях сатани, і забули, що сталося з тим народом за попередніх часів. Тому Єгова через Єремію промовив до них: "Йдіть ж до місця мого в Сило, де я у давні часи призначив пробуток іменні мойму, та й подивіться, що вдіяв я йому за ледарство людей моїх, Ізраїля". (Єр. 7:12, *пер. Куліша*) Саме в Силомі Бог на деякий час дозволив Своему типічному народові продовжувати поклонятися. "І зібралася вся громада Ізраїлевих синів у Силомі, і поставили там скинію зібрання. І впокорилася земля перед ними". (Ісуса Навина 18:1) Єгова поклав там своє ім'я першим на землі Канаанській. Релігійоністи потім встановили боввани: "І стояв у них ідол, що зробив Миха, увесь той час, як божий дім стояв у Силомі." (Суд. 18:31, *пер. Куліша*)

28 Тоді Господь порушив ізраїльтян згадати, що сталося в Силомі. Те, що там була споруджена Його типічна скинія і саме на тому місці Він поклав Своє ім'я, не було гарантією того, що Бог захистить беззаконників у Силомі. Незважаючи на те що ізраїльтяни були зобов'язані своєю угодою поклонятися лише Богові Єгові, і нікому іншому, вони звернулися до диявольської релігії, і тоді Бог покинув їх. "І покинув домівку Силомську, намет, що між людьми поставив його". (Пс.

78:60, *пер. Куліша*) Як Бог показав, що залишив скинію в Силомі?" І віддав в неволю силу свою, і славу свою в руки напасників. І віддав під меча нарід свій, і розлютився на насліддя своє. Огонь пожер молодців їх, а дівчатам їх не співали весільних; Священники їх полягли під мечем, а вдовицям їх ніколи було заплакати". - Пс. 78:61-64 (*пер. Куліша*)

29 Бог дозволив филистимлянам воювати проти Його типічного народу, і в цьому Бог вжив филистимлян, щоб покарати релігійоністів, які порушили свою угоду з Ним. Тоді релігійоністи почали прокидатися і намагалися отримати охорону, взяли ковчег заповіту, який знаходився в Силомі, і принесли його в табір ізраїльтян, як засіб охорони для них. Але вони не знайшли охорони, бо Бог покинув їх. " Як вернувся ж люд у табір, говорили громадські мужі Ізраїлеві: За що побив нас сьогодні Господь перед Филистіями? Ось візьмімо з Силому до себе скриню закону Господнього, щоб йшла посеред нас і спасла нас із рук ворогів наших.

І послав народ у Силом, і взяли звідти ковчег закону Господа Саваота, що царює над херувимами, а обидва сини Ілієві, Офній та Пинеес провозжали скриню завіту Господнього." – 1 Сам. 4:3, 4 (*пер. Куліша*)

30 Відбулася битва. "Вдарили філістимляни, і було Ізраїля розбито. І побігли кожен до свого намету. Була то вельми велика поразка, полягло Ізраїля 30 000 піхотинців." (1 Сам. 4:10) У тій битві ізраїльтяни зазнали великої поразки: "І ковчег Божий було взято, й обидва сини Елі, Хофні і Пінхас, померли. Один веніяминянин утік із бойових рядів і того ж дня прибув у Силом. Одіж на ньому була подерта й порошок на голові в нього. Як він прибув, Елі сидів на стільці біля дверей і позиравав на шлях, бо серце його тремтіло за Божий ковчег. І коли прийшов той чоловік, щоб сповістити в місті про це, все місто зняло лемент... Посол у відповідь сказав: Кинувсь навтеки Ізраїль перед филистимлянами; до того полягло вельми багато люду, та й сини твої, Хофні й Пінхас, обидва мертві, і ковчег Божий узятो! Як же згадав той про ковчег Божий, упав Елі зо стільця коло дверей навзнаки, і зломив в'язи, й умер, бо був старий і тяжкий. Сорок років правив Ізраїлем." - 1 Сам. 4:11-18

31 Довідавшись про це велике нещастя, невістка Ілієва у великому стресі народила дитину та й померла, і вмираючи, закричала: "Відійшла від Ізраїля слава, бо взято ковчег Божий". (1 Сам. 4:22) Про це ж нещастя, що спіткало ізраїльтян, написано далі: "І заплакав увесь дім Ізраїлів". (1 Сам. 7:2 *англ. пер.*) "Тоді Самуїл сказав до всього дому Ізраїля: Коли ви справді від усього серця повертаєтесь до Господа, усуньте з посеред себе богів чужоземних та Астарті, спрямуйте ваше серце до Господа, служіть лише йому

одному, й він вас визволить із рук филистимлян." (1 Сам. 7:3) Це жахливе нещастя, яке спіткало ізраїльтян, було для них дуже дивним, адже Бог допустив, щоб вороги Його типічного народу перемогли, а ковчег був захоплений ворогом. Однак для пророка Самуїла це не було дивним, тому що Самуїл був вірний Господу. Це лихо позначило кінець священницького роду Ілія, який служив при скинії в Силомі. (1 Сам. 2:27-36) "Так скинув Соломон Евіятару, щоб він не був більше священиком Господнім, і так справдилося слово Господнє, що Господь сказав був про дім Ілії в Силомі". (1 Цар. 2:27) Ковчег заповіту більше ніколи не повертався до Силому, і навіть скинія та жертівник пізніше були вивезені з Силому і відправлені до Габаону.-1 Хр. 16:39,40

32 За що ж Єгова так покарав ізраїльтян таким великим нещастям, і чому воно здалося їм таким дивним? Господня відповідь міститься в цих словах: "За ледарство мого народу Ізраїля". (Єр. 7:12) Крім того, відповідь дає псалміст: "І відступили й зрадили, як і батьки їхні; і відвернулися, неначе лук зрадливий. Розсердили його узвишшиями своїми, і своїми бовванами ревності його збудили. Почув те Бог і розгнівався, і геть Ізраїля відкинув. Покинув у Силомі житло, намет, де між людьми був оселився". - Пс. 78:56-60

33 Тут властиво можна поставити запитання: Чому Бог дозволив записати цю дивну подію про страждання Його завітуючого народу? Писання відповідає на це питання в 1 Коринтян 10:11: "Та все це сталося з ними як приклад; написано ж на науку нам, що дійшли до повноти віків". Ізраїльтяни були завітуючим і типічним народом Єгови, а сьогодні "християнський світ" вважає себе народом Божим і зухвало заявляє, що представляє Бога на землі; і тому те, що сталося з ізраїльтянами, типічним народом, предсказує те, що станеться з "християнським світом", причому останнє є відображенням першого. Звернувши увагу ізраїльтян на те, що спіткало Силом, і послаючись на це як на попередження, Бог сказав їм: 'Я зроблю з цим домом те, що зробив з Силомом'. Слова остороги в більшій мірі і силі стосуються так званих послідовників Ісуса Христа, які сьогодні практикують те, що вони називають "християнською релігією". " Тож і тепер - за те, що ви допускались усіх тих учинків, - слово Господнє, - хоч і говорив я до вас раз-по-раз, часто, та ви не послухали, хоч закликав я до вас, та ви не озвались, - учиню так само з цим домом, що носить моє ім'я і що ви на нього покладаєтесь, та й з тим місцем, що я дав вам і батькам вашим, як учинив з Силомом ". - Єр. 7:13, 14

34 Своїм способом поведінки з невірним народом в Єрусалимі Єгова дає зрозуміти своє незмінне правило, що порушники угоди неодмінно зазнають покарання від Його рук. Те, що сьогодні називається "християнським світом", скла-

дається з тих народів, які неправомірно називають себе християнами і практикують те, що невластиво називається "християнською релігією". Всі беззаконні діла, згадані Господом устами Його пророка, і крім того, беззаконні діла ізраїльтян, зроблені до часу падіння Силому, були зроблені і зараз виконуються тими хто практикує так звану "християнську релігію" і людьми, а особливо духовенством, які використовують ім'я Єгови і його Царя в самолюбних і неправомірних цілях. Тому безсумнівно, що те, що сталося в Силомі, є лише прообразом того, що спіткає "християнський світ" в дуже близькому майбутньому.

35 Єгова промовляв до народу через своїх пророків, (і Він каже) "встаючи рано і промовляючи". Це було рано в день, коли Він мав справу зі Своїм завітуючим народом, коли то Бог починав навчати їх. Його пророки вставали рано вранці і починали проповідувати людям, і було багато нарікань на Його пророків за це. Навіть сьогодні релігійні люди нарікають на свідків Єгови, закидаючи, що ці свідки приходять рано, дзвонять у двері, будять людей і розповідають їм про Господа, а потім духовенство підбурює поліцейських заарештовувати їх і викликати до суду. Єгова зробив так, щоб Його послання остороги пролунало задовго до дня Його гніву, щоб дати достатньо часу для того, щоб його почули.

36 Єремії було наказано, і він був посланий, щоб донести попередження до Єрусалиму за сорок років до його знищення. Езекиїл був посланий проповідувати попередження за сім років до падіння Єрусалиму. Господь Сказав: "хоч закликав я до вас, та ви не озвались". А тепер зверніть увагу, що Господь прийшов до свого храму в 1918 році, а за сорок років до цієї дати Господь порушив Іллю, щоб він виконував роботу серед людей. Вартова башта, вперше опублікована в 1879 році, з першого ж номера привернула увагу до "останніх днів" і час горя, з яким світ промине. Ця праця була передсказана працею Іллі, а також працею Івана Хрестителя, яка то праця не змогла 'навернути серця типічного Божого народу до Нього'. (Мал. 4:5,6; Луки 1:13-17) Так само і Ілїна робота не змогла повернути "християнський світ" на правильний шлях. Саме релігійністи, які називали себе "християнами" або "організованою християнською релігією", напали на вірних слуг Божих у 1918 році, тому що ці слуги були задіяні в роботі Іллі. Вони вбили роботу Іллі і зробили їй кінець. З того часу релігійністи, замість того, щоб виправитися і виконувати те, що є правильним, продовжують переслідувати вірних свідків Єгови, яких Він послав, щоб застерегти людей і свідчити про Його ім'я. Чого ж слід очікувати від такого напрямку поведінки?

37 Єгова через Свого пророка відповідає на вищезгадане питання такими словами: "Учиню так само з цим домом, що носить моє ім'я і що ви

на нього покладаєтесь, та й з тим місцем, що я дав вам і батькам вашим, як учинив з Силомом". (Єр. 7:14) Храм, збудований за часів царя Соломона і присвячений поклонінню Богові Єгови, за часів Єремії був опоганений і перетворився на "вертеп розбійників". Ізраїльські провідники, духовенство, покинули Божі заповіді і пішли за людськими традиціями, навчаючи наук сатани, які проголошували люди. Простий народ Ізраїлю дійшов висновку, що оскільки "дім" був збудований за наказом Всемогутнього Бога і Його ім'я було покладено на ньому, і це було місце поклоніння, то Бог ніколи не дозволить ворогові зруйнувати цей дім, або місто Єрусалим, де стояв храм, навіть якщо духовенство і народ порушили Божу угоду, символом якої був храм. Оскільки вони вірили, що храм є невразливим для нападів будь-якого ворога, це стало підставою для заключення і віри в "союз зі смертю" і "угоду з пеклом", так, ніби матеріальний храм був оберегом від усякого зла. Храм був збудований, і їхня віра була в нього, а не в Бога.

38 Те, що сталося з Єрусалимом, повторюється з "християнським світом", тільки, що відноситься до "християнського світу", у набагато більшому масштабі. У ці "останні дні" римо-католицька ієрархія, будучи найголовнішою серед усіх організованих релігій і будучи лідерами організованої релігії під назвою "християнство", привласнює собі ім'я Бога і самовпевнено претендує на те, щоб бути видимими представниками Бога на землі. Тим самим вони створили враження і переконання серед простих людей, а особливо серед "католицького населення", що 'католицька церква невразлива до нападок з боку будь-яких опонентів'. Католицьке духовенство протягом століть сміливо говорило перед усім народом такі слова: 'Католицька церква є церквою Божою, і ворота пекла ніколи не здолають її, що б не сталося'. Пророк Єгови, крім того, передбачив, що вони скажуть (і вони говорять): "Зо смертю ми союз уклали, вчинили ми з Шеолом угоду; коли бич згубний пройде, нас не досягне". (Ісаї 28:15) Багато ширих людей були змушені повірити, що католицька церква, яка складається з кількох людей і керується ними, є оберегом від усіх бід, і тому бути в католицькій організації означає бути в безпеці. Ці релігійні провідники зневажили ім'я Бога Єгови і зробили порожнім Його Слово, навчаючи і спонукуючи людей вірити людським традиціям і віддавати честь і славу людям, і таким чином відвернули їх від Бога. Тому Бог Єгова заявляє про свій замір повністю знищити цю релігійну організацію. Лицемірному "християнському світу", а особливо його духовенству, Єгова говорить: "Град змете сховок брехні, і захист води змиють. Скасований буде союз ваш із смертю, і ваша угода з Шеолом не встоїться, і коли бич згубний пройде, він вас розшматує". - Ісаї 28:17, 18

39 Але перед тим, як Єгова виконає свій присуд над "християнським світом", він призиває "народ в ім'я своє" і посилає цей народ як своїх свідків серед народів, щоб оголосити своє ім'я і дати застереження "християнському світу". Його свідки разом зображені під символом "чоловіка, одягненого в лляну одежу, з писарським приладом при боці" (Езек. 9:2-11) Цей клас вірних свідків отримує від Господа наказ йти по всьому "християнському світу" і покласти знак на чоло щирим одиницям у "християнському світі", які зітхають і стогнуть через лукавство і зло, що чиниться релігійністами в "християнському світі". Тому Господь через Своїх свідків ставить знак на чолі таких, даючи людям інформацію зі Слова Божого, щоб вони могли розібратися і отримали розуміння заміру Єгови, що дасть їм можливість вийти з нечестивої релігійної організації і знайти прибіжище під Божим Царем. Свідкам Єгови дається припорушення і на них покладається обов'язок та відповідальність, і вони повинні, щоб зберегти свою невинність перед Богом, "виступити проти нього в битві", тобто енергійно, сміливо і безстрашно проголошувати ім'я і замір Бога Єгови, незважаючи на спротив і напади на них з боку ворога. Це означає війну, яка зараз триває; і це війна справедливості, яка ведеться шляхом проголошення правди проти натовпу нечестивих лицемірів, правди, яка викриває останніх в очах у чесних людей. За Божим приказом цим займаються Його свідки, і ця робота здається дуже незвичайною для так званих християн, адже Божі свідки говорять правду, а духовенство каже людям: "Те, що говорять ці свідки Єгови, зачіпає наші релігійні почуття, і цього не можна допускати". Однак робота Єгови не є незвичайною для тих, хто любить Бога і служить Йому, бо Бог наказав їм оголосити день Його відплати, і вони повинні це зробити і зроблять. Ця "незвичайна робота" зараз триває, і ті, хто любить Господа, беруть у ній участь. Коли ця незвичайна робота буде виконана, чи впаде "християнський світ", щоб більше ніколи не піднятися?

(Продовження буде)

ПИТАННЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ

1. З ким Єгова вчинить так, як він вчинив у Силомі, і чому? Чому те, що сталося в Силомі, зараз представляє особливий інтерес для тих, хто посвятив себе Богові Єгови?
2. Як показано, що послання остороги, проголошене Єремією, було від Єгови, і що воно передсказувало роботу, яка має бути виконана перед Армагедоном?
3. Як і кому Єгова зараз дає розуміння Своїх пророцтв? З якою метою це робиться?
4. Які факти свідчать про те, що Єгова обрав і посвятив Єремію для виконання певної роботи?
- 5, 6. Що означає "покірність"? Чому вона така важлива? Покажіть, що Єремія у своїх діях добре

зобразив тих, хто зараз перебуває із останка і залишається вірним аж до смерті.

7. Яким чином робота, доручена Єремії (1:10), передсказувала і пророкувала роботу класу слуг Єгови зараз на землі?

8-10. Зверніть увагу на важливість (а) для Єремії і (б) для тих, кого він зобразив, настанови Єгови, записаної в Єремії 1:16, 17. У вірші 18. У 19-му вірші.

11, 12. Як Єремія виконав наказ Єгови: "Стань у дверях дому Господнього"?

13-15. Зверніть увагу на (а) той факт, що Єремії не було наказано спочатку запитати дозволу у священників храму, (б) приказ "Слухайте слово Господнє", (в) звернення "всі ви, юдеї".

16, 17. З кого складається "християнський світ"? Кому за часів Єремії мало бути передане послання остороги і з якою метою? Порівняйте з цим ситуацію в "християнському світі" сьогодні.

18, 19. Опишіть привід для слів пророка в Єремії 7:4, (а) як сказаних до типічного Ізраїлю, (б) як застосованих до часу їхнього сповнення.

20, 21. Поясніть умови обітниць, яку Єгова дав ізраїльтянам через свого пророка записані в Єремії 7:6, 7. Покажіть, що вона була пророчою. Обґрунтуйте звинувачення, записане у 8-му вірші, адресоване Ізраїлю. Як адресоване "християнському світу".

22. Як ізраїльтяни вчинили так, як зазначено у віршах 9, 10? Покажіть, що в цих віршах було передбачено порядок дій тих, хто сьогодні сповідує і практикує так звану "християнську релігію".

23, 24. Порівняйте стан, описаний в Єремії 7:11, Івана 2:13-16 та Матвія 21:12,13, із станом "організованої релігії" сьогодні.

25, 26. На основі Писань поясніть, чому священники так впевнено ведуть свою нечестиву роботу, і чому вони так довго продовжують її виконувати.

27. Як Бог поклав Своє ім'я в Силомі? Яке зло вчинив там Ізраїль?

28-31. Як Бог показав, що покинув шкінію в Силомі?

32, 33. Чому Єгова таким чином вразив ізраїльтян великим лихом? Чому це здалося їм таким дивним? Чому Єгова залишив запис про цей дивний вчинок?

34-36. Як Господь зробив те, про що говорилося в Єремії 7:13, і який наслідок був записаний? Яким чином це сповнилося? Чого слід очікувати від такого напрямку дій?

37, 38 Порівняйте відступлення провідників Ізраїлю і його наслідок з відступленням провідників "організованої релігії" в "християнстві".

39. Як відбувається "покладення знака" за наказом в Езекиїла 9:4 Чому ця робота також пророчо згадується як "виступити проти нього в битві". Хто буде брати участь у цьому та з яким результатом.

НАЙБІЛЬШЕ ВОСКРЕСІННЯ

Нісан був початком місяця в єврейському році і відповідав приблизно квітню. Чотирнадцятого дня нісана 33-го року нашої ери Ісус з Назарету був похований у гробі. Надії його послідовників були розбиті вщент. Озираючись на обітницю, дані Богом Єговою їхньому прабатькові, вірному

Авраамові, учні та інші однодумці вважали Ісуса обіцаним Месією і вірили, що Він стане визволителем ізраїльського народу від римського поневолення, а також інструментом благословення через Ізраїль усіх народів землі. Але тепер Той, хто як вони сподівалися, що визволить Ізраїля (Лк. 24:21), був мертвий. Вони були розгублені і пригнічені. Здається, вони не очікували, що Він воскресне з мертвих, і не знали тоді, що Єгова не допустить, щоб тіло Його Святого Сина зотліло. Поведінка учнів у той час, а також тих, хто їм повністю співчував, показує, що вони не очікували Його воскресіння.

Тіло Ісуса було ретельно загорнуте і покладене до гробу з миром, алое та пахощами, очевидно, щоб запобігти розкладанню. Подальша велика скорбота вірних єврейських жінок біля гробу і їхня віра в те, що тіло Ісуса було несправедливо забране і сховане в іншому місці, а також розгубленість учнів, - все це свідчить про те, що вони не мали жодної надії чи очікування воскресіння Ісуса Христа. Крім того, в Євангелії від Івана, двадцятий розділ, дев'ятий вірш, ми маємо достовірне свідчення: "Вони бо ще не знали Писання, за яким мав він з мертвих воскреснути".

Учні були юдеями, і можна припустити, що вони були дещо знайомі зі Святим Письмом. Однак ми пам'ятаємо, що вони не були вченими людьми; і навіть якщо вони були знайомі з текстом Писання, вони не могли мати дуже чіткого розуміння його в той час; так само, як зараз ми бачимо, що в Біблії є багато чудових істин, які були там протягом століть, і які християни ніколи не розуміли до недавнього часу. Тепер, дивлячись на натхнення Слово Боже, ми бачимо деякі тексти в жидівських пророцтвах, які ясно вказують на воскресіння Ісуса, і які напевно були знайомі багатьом жидам в той час, коли Ісус був розп'ятий. Для інформації ми наводимо деякі з цих текстів тут.

Пророк Йов вказав на час відкуплення і визволення, коли сказав: "Бо я знаю, що живий мій Відкупитель, і що він стане останнього дня на землі". (Йова 19:25 *англ. пер.*) Якщо Відкупитель мав встати останнього дня на землі, то він повинен був воскреснути з мертвих після того, як забезпечив викупну ціну своєю смертю; отже це Писання повинно було передсказувати Його воскресіння. Псалміст Давид пророко писав про воскресіння Ісуса, коли говорив "Ти бо не оставиш душі моєї в підземній пропасті, і не даси твому по-

божному бачити зотління. Ти вкажеш мені дорогу життя; перед лицем твоїм повнота радощів, по правиці твоїй блаженство по всяк час". (Пс. 16:10, 11, *пер. Куліша*) Ми маємо натхненне свідчення апостола Петра про те, що пророк Давид мав на увазі воскресіння Ісуса. - Дії 2:27-31; 13:35-37

Знову ж таки, пророк Давид написав про Ісуса, Спасителя світу, такі слова: "Бо спас від смерті моє життя, очі мої, від сліз і ноги від падіння". (Пс. 116:8, 9) Це визволення явно включає в себе пробудження зі смерті. Ісус був пробуджений зі смерті у вираженому образі Отця, згідно з третім віршем першого розділу книги Послання до Євреїв. Знову ж таки, псалміст написав ці слова: "Вийшов єси [Ісусе] на гору, ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей". (Пс. 68:18, *пер. Куліша*) Очевидно, що апостол Павло посилався на це ж саме місце Писання у своєму посланні до Ефесян, четвертий розділ, вірші 8-10, показуючи, що псалміст мав на увазі воскресіння Ісуса.

Пророк Ісаїя (9:6, 7, *пер. Куліша*) писав: "Бо хлопátko народилося нам - син даний нам; власть на раменах його, а дадуть ім'я йому: Дивний, Порадник, Бог кріпкий, Отець будучого віку, Князь мира. Царству його й миру його не буде границь; на Давидовім престолі й царстві він сяде, щоб утвердити й укріпити його судом справедливим від тепер по віки". Тут чітко сказано, що Той, хто займе це високе становище, Месія або Христос, буде вічним Отцем. Термін "отець" означає дарувальник життя, а Ісус не міг би бути великим Дарувальником життя людині, якби не воскрес із мертвих.

Знову ж таки, пророк Ісаїя описав страждання Ісуса, Його смерть і подальше воскресіння, коли написав ці слова: "на Нього [Ісуса] Господь [Бог Єгова] поклав гріх усіх нас!... Як ягня був проваджений Він на заклчення... Від утиску й суду Він забраний був... Бо з краю живих Він відірваний був, за провини Мого народу на смерть Його дано... І з злочинцями визначили Йому гроба Його, та Його поховали в багатого... Якщо ж душу Свою покладе Він як жертву за гріх, то побачить насіння... Він через муки Своєї душі буде бачити плід, та й насититься. Справедливий, Мій Отрок, оправдає пізнанням Своїм багатьох, і їхні гріхи понесе". (Ісаї 53:6-11, *пер. Огієнка*) Він не міг би покласти свою душу на смерть, а потім побачити муки своєї душі і насититись, якби не воскрес із мертвих.

Ці писання ясно пророкують воскресіння Ісуса. Крім того, Ісус сказав своїм учням, перебуваючи в Галилейській землі, що Він буде вбитий і воскресне з мертвих. (Луки 24:6, 7) Апостол Матвій (17:22, 23) пише: "Як вони зібралися в Галилеї, Ісус мовив до них: "Син Чоловічий має бути

виданий у руки людям, і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне." І вони тяжко зажурились." Але не можна очікувати від учнів, що вони зрозуміють значення цих давніх пророчих писань як таких, що стосуються воскресіння Господнього. Вони не були вченими людьми. Вони були бідні і займалися скромною працею. Вони, без сумніву, не мали можливості досягнути великої освіченості; але більш вагомою причиною їхнього нерозуміння є те, що їм тоді ще не був даний Святий Дух і їхній розум не був просвітлений, і не варто очікувати, що вони тоді б зрозуміли "глибокі речі" Божого Слова. (1 Кор. 2:14) І зовсім не дивно, що вони забули деякі висловлювання Ісуса про Його зраду, смерть і воскресіння. Ми повинні пам'ятати, що вони дуже віддано любили Ісуса, і в їхніх думках була надія на те, що Він стане визволителем Ізраїлю. Лише за п'ять днів до Його смерті вони були учасниками Його тріумфального в'їзду до Єрусалиму, коли простий народ вітав Його з радістю і веселощами. (Мт. 21:21) Його смерть була такою раптовою, такою жорстокою, а удар від неї таким жахливим, що розум цих вірних учнів та інших людей, які його дуже любили, був запаморочений. Вони були справді переповнені смутком і горем. Його грубо викрали у них, несправедливо звинуватили, жорстоко засудили, а потім піддали найганебнішій смерті відомій людині, смерті на проклятому дереві.

Очевидно, у сповненні вищезгаданого пророцтва Ісаїї, Ісус був відданий на смерть як грішник, і таким чином зробили Його поховання разом із грішниками; і поклали Його в гробі багача з Ариматеї, на ім'я Йосип. - Мт. 27: 57

Мало сказано про те, що робили учні та їхні товариші одразу після вбивства Ісуса, коли Його положили до гробу. Добрі жінки пішли і "побачили, де Він був положений". Без сумніву, під час поховання більше нічого не було зроблено... Після шостої години вечора того дня починався єврейський день суботи, а за законом євреї повинні відпочивати; отже, не варто очікувати, що вони багато чого робили. Не міг цей день бути для них і днем великого відпочинку. Це був день великої скорботи. Вони не могли робити ніякої роботи, щоб відволіктися від жахливого потрясіння, викликаного розп'яттям Господа на дереві. Період відпочинку, мабуть, полягав лише в тому, що

вони припинили працювати. Напевно, вони не мали ані тілесного, ані душевного спокою. Для них це був день печального очікування, адже завтра вони мали йти до гробу. Субота закінчилася о шостій годині вечора, але за нею настала ніч, яка не дозволила їм відвідати гробницю.

Наступного дня був перший день тижня, і рано-вранці, ще не розвиднілося, Марія Магдалина та інші добрі жінки, що послідували за Ісусом з Галілеї і служили Йому, поспішили до гробу Спасителя. Коли вони туди прийшли, з'явився їм Ангел Господній і сказав: "Не бійтесь: знаю бо, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого. Нема його тут, бо він воскрес, як ото сам прорік. Ходіть, гляньте на місце, де він лежав. Та біжіть притьмом, скажіть його учням, що він воскрес із мертвих. Он він вас випередить у Галілеї, – там ви його побачите. Я вам сказав. І вони в поспіху полишили гробницю зо страхом і великою радістю та й побігли сповістити його учнів". (Мт. 28:5-8) Ця новина для цих вірних жінок звучала занадто добре, щоб бути правдою. Вони були збентежені і здивовані, але з радістю поспішили донести цю звістку до інших, хто любив Господа.

Тут ми маємо доказ того, що воскресіння Ісуса є однією зі струн на Божій арфі наук, яка приносить велику радість тим, хто чує її благословенний звук. Перше людське створіння, яке почуло про воскресіння, зраділо. Наскільки більше радості мало бути на небі в ту годину!

Термін "ангел" означає "посланець", тобто той, кого посилають на місію як представника, вісника або посланця Бога. Ці святі посланці, або ангели завжди мають доступ до Отця, Бога Єгови. (Мт. 18:10) Звичайно, ми повинні очікувати, що ці святі небесні воїни будуть співати хвалу і радіти перед Господом Богом на кожному кроці виконання Його заміру. Ці ангели жи вуть на небесах, у висотах. Так пише про них псалміст: "Хваліте Господа з неба, хваліте його на висотах! Хваліте його, всі ангели його, хваліте його, всі воїнства небесні!" - Пс. 148:1, 2

Немає сумніву, що ці улюблені ангели дуже раділи дивовижному прояву всемогутньої сили Бога Єгови, який воскресив Свого Єдинородного Сина з мертвих і зодягнув Його в божественне життя і безсмертя. Це було і є найбільшим воскресінням.

ГИДОТИ

Слуга Єгови Езекиїл почав пророкувати на п'ятому році полону царя Йоакима, що відповідає 1919 р. н.е., п'ятому році від 1914 року. Саме через рік і два місяці відбулися події, описані у восьмому розділі пророцтва Езекиїла. Це стало початком нового видіння і ряду пророцтв Езекиїла. У той час, коли це пророцтво почало здійснюватися, Господь Ісус Христос перебував у храмі Єгови. Він оглядає опоганене, так зване

"організоване християнство", і вказує сьогоднішньому класу "вірних слуг" (зображеному Езекиїлем) на обставини, які там виявлені, і клас "слуг" отримує можливість усвідомити і зрозуміти це саме так, як ніколи раніше. Як видіння з'явилося Езекиїлу, так і клас "вірних слуг" у кожному випадку бачив, чим є і було поклоніння творінню, а не Творцеві. Це поклоніння дияволу, метод диявола, щоб обманним шляхом видавати

таке поклоніння за поклоніння Богу з метою відвернути людину від Єгови.

Дух служителя Єгови, з'явився в ім'я і силою Бога Єгови, підняв Езекиїла і показав йому, як був опоганений храм в Єрусалимі. Сповнення цього пророцтва полягає в тому, що Бог через своїх, належним чином призначених служителів, підняв клас "вірних слуг" і показав цьому класу, як сатана зневажав і опоганював Боже ім'я. "І неначе простяг він [служитель Єгови] руку, й вхопив мене за волосся на голові в мене, й підняв мене дух у гору між землею й небом та й поніс у Божих видавах у Єрусалим, до входу в середню браму, що обернена на північ, де стояв ідол ревнування, що розбуджує ревнування". (Езек. 8:3-5, *пер. Куліша*) Так Господь підняв вірних помазаників - "слуг" між землею і небом і привів їх у видінні до Єрусалиму, небесної організації, до дверей внутрішньої брами храму, що дивиться на північ, звідки походить божественна влада і суд; і там з'явився ідол ревнування.

Диявол - це образ, або символ ревнування і заздрощів. Він ревнував і заздрив поклонінню, яке люди віддавали Єгові, і бажав того ж самого. Тому сатана сказав: "Я буду, як Всевишній". Все, що Бог зробив для спасіння людини, диявол намагався копіювати, через заздрість і з метою обману, щоб відвернути людей від Бога Єгови. Диявол є богом-міміком і наполегливо намагається відвернути все створіння від Єгови та правди. Ця підробка, або "ідол", провокує до ревнування. Даючи свій закон Ізраїлю, Бог сказав: "Нехай не буде в тебе інших богів крім мене. Не робитимеш собі ніякого тесаного кумира, ані подобини ... бо я Господь, Бог твій, Бог ревнивий". (Вих. 20:3-5) Цей закон не був даний для користі Єгови, але був проголошений для користі Ізраїлю і всіх, хто згодом прийде до пізнання Бога.

Усе життя походить від Єгови, тоді як сатана - це той, хто несправедливо забрав життя. Заздрячи честі та славі, які належним чином віддають Єгові Його створіння, і бажаючи цієї честі та слави для себе, сатана вдався до різного роду злочинів, щоб відвернути створіння від Бога. Заради добра сотворіння, заради власної честі та слави, а також для того, щоб Його створіння могли пізнати Його і жити, Єгова Бог повинен у свій назначений час оправдати Своє ім'я всупереч цьому заздріснику. Всі ідоли, які були створені для поклоніння, були створені дияволом, і тому диявол є "ідолом ревнування". Правда розкриває справжню картину, щоб людина мала можливість пізнати Бога і пізнати дорогу до життя.

Як ідол ревнування, побачений Езекиїлем, зображав диявола, так і організація диявола на землі є дійсним образом диявола, морально, розумово і на практиці. Сьогодні Божий "вірний слуга" викриває "гидоту спустошення", яка сто-

їть у святому місці, про яку говорив пророк Даниїл і Господь Ісус Христос. (Матв. 24:15) Це є витвір диявола, його організація, і це є "образ звіра", Ліга Націй. Вона має своє місце у "святині" "організованої релігії", яка називає себе святим ім'ям Бога і яка заявляє, що є обраною Богом Єговою; і таким чином ім'я Єгови зневажається і опоганюється. Її головними носіями і головними прихильниками є народи, які називають себе "християнськими народами". "Ідол ревнування" і Ліга Націй, продукт і дітище диявола, є протиставленням Царства Божого. Всі, хто її підтримує, активно чи пасивно, ставлять себе в позицію ворогів що до Царства Божого.

Ті, котрі стверджують що є посвяченими Богом і вважають, що "вищі власті" (Рим. 13:1) означають правлячі сили цього світу, обманюють себе і обманюють інших. Багато хто з колишніх старійшин громад, або біблійних груп наполягає на тому, що "вищі власті", описані апостолом у тринадцятому посланні до Римлян, означають правлячі сили цього світу. Будучи самолюбними, вони стали сліпими до відкриття Божої правди. "І за се пішле їм Бог орудування підступу, щоб вони вірували брехні". (2 Сол. 2:11, *пер. Куліша*) Вони також не бачать організації Єгови, а тому не можуть оцінити той факт, що Царство вже близько. Вони не бачать Царства Божого, а тому відмовляються відстоювати його. Вони наполягають на м'якому поводженні з дияволом та його організацією і йдуть шляхом напіврешітчастої темряви; і, як стверджує Писання, на них чекає така ж доля, яку Бог передбачив для диявола. Вони є проти Царства Божого.

Старійшини, провідники та священники "християнського світу" практично як один підтримують Лігу Націй і фальшиво стверджують, що ця огидна річ є 'політичним вираженням Божого Царства на землі', а також наполягають на тому, що "володіючими силами" є царства цього світу, про які Господь ясно заявляє, що вони є видимою організацією диявола. Кожен, хто посвячений Господу і отримує Господнє признание, повинен однозначно стати на бік Єгови і говорити правду про організацію сатани і організацію Єгови до кінця, щоб він міг мати якусь частку в оправданні імені Єгови.

Тоді Господній слуга, приставлений до Езекиїла, продовжує оглядини, і Езекиїл бачить ще більше гидот. "І він привів мене до входу в дворище [храму]. Подививсь я: аж ось у мурі щілина. І сказав мені: Сину чоловічий! Зроби діру в мурі. Пробив я діру в мурі, і ось двері. І сказав мені: Увійди та подивись на гидкі мерзоти, що вони там коять. Увійшов я і побачив усякого роду гадів і гидких тварин, і всяких бовванів дому Ізраїля, вимальованих скрізь навколо по стінах. І сімдесят мужів зо старших [старійшин] дому Ізраїля, а серед них Язаннягу, син Шафана,

стоять перед ними; кожен з кадилицею в руках, і пахощі від кадила линули вгору". (Езек. 8:7-11) Огидні звірі та ідоли, зображені на стіні ізраїльського дому чи храму, предсказували огидні речі, які були внесені в так зване "Християнство", що претендує на те, щоб бути храмом Господнім.

Модерністське духовенство, заявляючи що вони є слугами Божими, є провідниками і вчителями еволюції є винними в поклонінні предкам, стверджуючи, що "всяка форма плазунів" або "огидних звірів" передувала людині на землі, і що вони є предками або кровними родичами людини. Ці священники тримаються за свої посади і отримують зарплату від людей під приводом того, що вони пояснюють Слово Боже, і займають так звані "християнські кафедри". У своїх промовах вони використовують біблійний текст як привід для викладання еволюції. Вони читають свій текст і відразу ж від нього відходять. Ці старійшини, або провідники, яких інакше називають "священнослужителями" "організованого християнства", кадять кадило в домі, який вони називають домом Господнім, своєю церквою, а самі займаються тим, що відвертають людей від Бога і від Біблії. Тому на малюнку кожен з них зображений з кадилицею в руці, а навколо нього - кадило з ладаном. Вони заперечують існування Всевишнього, звершеного в мудрості Бога, Творця неба і землі. Вони настільки

мудрі у власній зарозумілості, що вважають, ніби можуть навчати чого завгодно, а народ їх не зрозуміє і "ніхто їх не побачить". Тому Господь говорить до Езекиїла "Чи бачиш, сину чоловічий, що старші дому Ізраїля коять потай, кожен у своїй кімнаті з образами? Бо кажуть: Господь нас не бачить, Господь покинув країну!" - Езек. 8:12

Ці поважні священники, мудрі у своїй власній зарозумілості, мовою Божого Слова є нерозумними. Вони кажуть: 'Немає нічого, що свідчило б про те, що Бог створив землю та її створіння', і кажуть людям, що біблійні розповіді про це є просто нісенітниця та вигадки неосвічених людей. Вони сміються з вислову: "Отець твій, що бачить таємне". (Мт. 6:6, 18) Вони є лицемірами найгіршого роду, бо заявляють, що представляють Бога, але при цьому заперечують Бога, а насправді представляють диявола і зневажають і опоганюють Боже ім'я.

Кожен, хто є дитиною Господа і перебуває в угоді про Царство, і хто натискатиме на "м'яку педаль" щодо таких людей і не вказуватиме на те, що вони є слугами диявола, буде невірним Богові і Його угоди. Клас "вірних слуг", кожен з яких буде виконувати свій обов'язок, буде говорити правду, щоб Божа правда змела ці сховища брехні і щоб славу Господню побачили ті, хто любить праведність.

СВОЄЧАСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЄГОВИ

ДОРОГИЙ БРАТЕ РУТЕРФОРДЕ,

Вибачте за вторгнення від серця, переповненого нестримним вираженням вдячності Єгові за оцінку і розуміння Його пояснення Приповістей 4:7 (15 травня *Вартова Башта*), повторне вивчення якого схилиє голову одиниць в благоговінні і смиренні, оскільки ми ясно усвідомлюємо наше споріднення як дітей і пов'язану з ним відповідальність.

Пояснення того, як можна дізнатися, чи належиш ти до Божої сім'ї (абзаци 16-19), безумовно, має допомогти кожному з'ясувати своє споріднення до Бога. Як своєчасний наш Бог! Коли брати-герої ставлять подібні запитання, намагаючись з'ясувати своє становище та обов'язки, Єгова вчасно дає їм "потрібну їжу", щоб ніхто не перебував у незнанні чи сумнівах.

Як хтось може ставити під сумнів керівництво, турботу та нагляд за Його народом через Товариство та його авторизовані публікації. Той факт, що процедура Товариства протягом багатьох років щодо відбору служителів на відповідальні посади була ідентичною процедурі, описаній у Второзаконні 1:12, 13, як пояснюється у Вартовій башті від 15 травня (параграфи 7, 8), чітко показує,

що хоча товариства рекомендують, Єгова признає.

Лише один цей прояв повинен призвести до припинення будь-якого нарікання, боротьби, суперечок та самолюбства; і це відбувається в думках і серцях усіх вірних, які зберігають свою невинність. Безумовно, ганебна спроба сатани через фальшивих братів (на високих чи низьких попередніх посадах у служінні) лише укріпить вірних у відновленій діяльності як наказано Єговою, та скеровано через Його уповноважені та відомі засоби, а саме, Товариство та його публікації.

Будь ласка, запевняю тебе, дорогий брате, що хоча ми дуже любимо тебе і раді працювати з тобою будучи послухними "заповідям Отця нашого і законі матері нашої", вся честь і хвала повинна віддаватися і віддається Єгові і Ісусу Христу.

Молячись про Його благословення для вас на вашій відповідальній посаді, я залишаюся в надії.

Твій брат і слуга,
Д. В. ОЛДЕН, Канзас.